

Cseh barlangkutatók tragédiája Olaszországban

A Cseh Barlangkutató Szövetség Osiris barlangkutató csoportjának 7 tagja 1987 októberében Olaszországba utazott, az ottani barlangkutatók meghívására. Céljuk néhány karsztos terület megismerése, valamint vulkáni barlangok kutatása volt.

Az utazás első jelentős állomásaként a Canin-hegységben fekvő 950 m mély Michele Gortani-zsomboly bejárását tervezték. A barlangot már korábban ismerték, olasz barlangkutatókkal jártak ott.

A barlang bejárását — koordinált kiépítő-kiszervező munkával — két csoportban végezték. A barlangkutatók 450 m mélységben, egy 120 m mély akna alján találkoztak. Október 10-én reggel 5 óra körül váltak ismét szét, amikor is a felszálló csoport két tagja szerencsésen kimászta a 120 m-es aknát, a leszálló csapat 3 tagja pedig az akna közelében levő bivakhoz ment. A barlang teljes bejárását a pihenés utánra tervezték.

Amikor a 3 fős csapat a megbeszélte időpontra nem érkezett a felszínre, az ott várakozó társaik értesítették a trieszti barlangkutatókat. Az olasz barlangi mentőszolgálat tagjai 14-én, szerdán este 20 óra körül a 120 m-es aknában találták meg a 3 cseh barlangkutatót. Az akna aljától 40 m magasságban függtek egymás felett, egy kötélen és mindhárman halottak voltak. Felülről vízesés zuhogott alá olyan erővel, hogy a holttesteket nem tudták kiemelni.

A kötélen felülről az első volt Pesek, hozzá kötve alatta függött Musil (az expedíció vezetője). Musilon nem volt sisak, és fején, valamint vállán sérült volt. Szorosan alatta függött Nigrin a mászógépe,

valamint a Petzl önbiztosítása önrögzítésében. Az akna alján a felszerelés, — fényképezőgép, edények, főző — szétrakva hevert, valamint ott feküdt Musil sisakja is.

A mentőszolgálat kénytelen volt egészen péntekig várni a víz visszavonulására. Ezután a halottakat a felszínre szállították, de a felszerelés az akna alján maradt, miután hétfőn az újabb esőzések hatására a vízhozam ismét megnőtt, s a vízesés lehetetlenné tette az aknában való közlekedést.

A szakértői jelentés szerint valószínűleg Musil volt az első felszálló, akinek sisakját lezuhanó kő leverte, s így fején, vállán megsérült. Pesek a segítségére mászott, s azután nyilvánvalóan mindkettőjük segítségére érkezett Nigrin. Hogy a vízbetörés ekkor kezdődött-e, vagy már a megjelenő víz okozta-e Musil balesetét, nem lehet megállapítani. Biztos tény azonban, hogy a jeges ár nemcsak a barlangkutatók erejét vette el, hanem pillanatok alatt életüket is kioltotta. Az orvosi szakértői jelentés szerint a halál közvetlen oka vízbe fulladás volt.

Az olasz barlangkutatókkal már több esetben előfordult, hogy a hirtelen vízbetörés a felszállást megakadályozta, de minden esetben az akna alján megvárva a víz elvonulását, szerencsésen a felszínre jutottak.

A cseh barlangkutatók tragédiáját valószínűleg egy véletlen baleset, és az objektív természeti katasztrófa egybeesése okozta, s bár a szakértői jelentés szerint emberi mulasztás nem történt, a különleges baleset intő példaul szolgálhat.

J. Hromas — Székely K

THAIFÖLD 1000 M-NÉL HOSSZABB BARLANGJAI

1. THAM NAM MAE LANA Mae Hong Son	8 390 m	10. THAM PHA THAI Lampang	1 185 m
2. THAM NAM LANG Mae Hong Son	8 350 m	11. THAM SUSA Mae Hong Son	1 160 m
3. THAM CHIANG DAO Chiang Mai	5 170 m	12. THAM PHUNG CHANG Phangnga	1 150 m
4. THAM PHA MON Mae Hong Son	3 989 m	13. THAM TAPAN Phangnga	1 070 m
5. THAM NAM KHLONG NGU Kanchanaburi	3 000 m	14. THAM LOT Mae Hong Son	1 030 m
6. THAM KLAEB YAI Chiang Mai	2 190 m	15. THAM HUOY KHUN Mae Hong Son	1 000 m
7. THAM BODDHISAT Saraburi	2 000 m	16. THAM THUNG KWIAN Chiang Mai	1 000 m
8. THAM LUANG NANG NON Chiang Rai	1 600 m	17. THAM PANG KHAM Mae Hong Son	1 000 m
9. THAM KAENG — KHAO Mae Hong Son	1 400 m		

CAVES and CAVING
1987. 38.